

РЕШЕНИЕ

№ 2777

гр. София, 20.04.2015 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 20.03.2015 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Славина Владова

ЧЛЕНОВЕ: Юлия Раева

Николай Ангелов

при участието на секретаря Силвиана Шишкова и при участието на прокурора Стоян Димитров, като разгледа дело номер **11142** по описа за **2014** година докладвано от съдия Юлия Раева, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), вр. чл. 63, ал. 1 от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба на ИА „Главна инспекция по труда“ срещу Решение без номер и дата на Софийски районен съд (СРС), НО, 14-ти състав по НАХД № 12281/2012 г. по описа на СРС, с което е отменено Наказателно постановление (НП) № 29-[ЕГН]/03.04.2012 г. на изп. директор на ИА „Главна инспекция по труда“, с което на „Национален център за социална рехабилитация“, [населено място] на основание чл. 415, ал. 1 от Кодекса на труда (КТ) е наложено административно наказание имуществена санкция в размер на 2 500 (две хиляди и петстотин лева) лв.

В касационната жалба са изложени аргументи за отмяна на решението поради неправилно приложение на материалния закон.

В съдебно заседание процесуалният представител на касатора поддържа касационната жалба на изложените в нея основания.

Ответникът не изпраща процесуален представител.

Прокурорът дава заключение, че касационната жалба е неоснователна.

Съдът, като взе предвид събраните по делото доказателства, доводите на страните и съобрази закона, намира следното:

Касационната жалба е подадена в срок, от процесуално легитимирано лице, поради което е процесуално допустима.

Разгледана по същество, касационната жалба е неоснователна.

С процесното НП на работодателя „Национален център за социална рехабилитация“, [населено място] на основание чл. 415, ал. 1 от Кодекса на труда (КТ) е наложено административно наказание имуществена санкция в размер на 2 500 (две хиляди и петстотин лева) лв. поради неизпълнение на влязло в сила предписание да заплати с увеличение положения извънреден труд на медицинските сестри съгласно чл. 262, ал. 1, . 4 от КТ. Като срок за изпълнение на предписанието е посочена датата 15.07.2011 г. Според НП предписанието е инкорпорирано в т. 8 от констативен протокол, връчен на 24.06.2011 г. А самото нарушение е установено при последваща проверка, за която е съставен констативен протокол, връчен на 22.11.2011 г.

За отмени НП, районният съд е приел, че единствено съдът може да установи дължимо ли е трудово възнаграждение за претендирания период и в какъв размер. ИА „Главна инспекция по труда“ не би могла да замести съда и да обяви едно парично задължение за ликвидно и изискуемо.

Настоящият съдебен състав не споделя изложените от СРС мотиви за отмяна на НП. Същевременно обаче установи допуснати съществени процесуални нарушения при издаване на НП, поради което крайният извод на СРС за незаконосъобразност на НП е правилен.

В АУАН и НП се сочат констативни протоколи, въз основа на които АНО е приел за доказано извършването на административното нарушение, които са индивидуализирани само по датата на връчването им - връчени на 22.11.2011 г. и 24.06.2011 г. По делото като част от преписката са представени Протокол за извършена проверка изх. № 0104-10617 от 27.06.2011 г., връчен на същата дата и Протокол за извършена проверка изх. № 0104-20327 от 22.11.2011 г., връчен на същата дата. При проверка на първия протокол, т. 8, се установява, че съдържащото се в него предписание не касае заплащане на извънреден труд на медицински сестри, а заплащане на трудово възнаграждение на поименно посочени лица без конкретизиране на техните длъжности. Установява се също така, че срокът за изпълнение на предписанието е 15.08.2011 г., а не посочения в НП - 15.07.2011 г. Отделно от това, АНО се позовава на извършена проверка на платежни ведомости за м. 06.2011 г., докато предписанието касае заплащане на възнаграждение за м. април 2010 г.

Така установените несъответствия при описание на нарушението сочат на неизпълнение на изискванията на чл. 42, т. 4 и чл. 57, ал. 1, т. 5 от ЗАНН и съставляват съществени процесуални нарушения, тъй като накърняват правото на защита на наказаното лице да разбере точно за какво е ангажирана отговорността му.

По изложените съображения не са налице основания за отмяна на обжалваното решение и последното следва да бъде оставено в сила.

Водим от горното и на основание чл. 221, ал. 2, пр. 1 от АПК, Административен съд София-град, XII касационен състав,

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение без номер и дата на Софийски районен съд, НО, 14-ти състав по НАХД № 12281/2012 г. по описа на СРС.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: